

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 293/2019
17.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ...,, стан број ..., коју заступа пуномоћник Бојан Јевтић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду Ш-6 У 7243/17 од 06.06.2019. године, са противном странком Министарством правде Републике Србије, у предмету именована судског вештака, у нејавној седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Управног суда – Одељења у Новом Саду Ш-6 У 7243/17 од 06.06.2019. године, тако што се уважава тужба АА из ..., поништава решење Министарства правде Републике Србије број ... од 20.03.2017. године и предмет враћа Министарству правде Републике Србије, на поновно одлучивање.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Министарство правде Републике Србије да подносиатељки захтева АА из ..., улица, стан ..., накнади трошкове управног спора у износу од 23.330,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење до коначне исплате.

Образложење

Побијаном пресудом Управног суда – Одељења у Новом Саду Ш-6 У 7243/17 од 06.06.2019. године, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба подносиатељке захтева поднета против решења Министарства правде Републике Србије број ... од 20.03.2017. године, а ставом другим диспозитива, одбијен је захтев за накнаду трошкова управног спора. Решењем Министарства правде Републике Србије број ... од 20.03.2017. године, донетим у извршењу пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду Ш-1 У 2242/15 од 02.12.2016. године, одбијен је захтев тужиле, дипломираног професора енглеског језика и књижевности, за именоване за судског вештака за посебну област и ужу специјалност графоскопија.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка која би могла бити од утицаја на решење ствари, подносиатеља наводи да је погрешно становиште туженог органа и Управног суда у побијаној пресуди да не испуњава услове за именовање за судског вештака за област графоскопије за коју се пријавила, зато што нема пет година радног искуства у струци. Указује да не постоји факултет графологије односно графоскопије, те да стога нико од вештака из области графоскопије уписаних у регистар није по струци графолог. Истиче да је стекла диплому о високом образовању и да је по струци професор енглеског језика и књижевности у којој струци има преко пет година радног искуства. Поред тога, стекла је сведочанство о постигнутом успеху на Кембрицкој школи графологије и диплому из форензичке графологије, што је специјализација у односу на основне студије језика. Наводи да Закон о судским вештацима тражи пет година искуства у струци које она поседује, а да нигде није тражио као услов пет година радног искуства на пословима графоскопије. Предложила је да суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине. Трошкове је тражила и то за састав захтева у износу од 20.000,00 динара и трошкове судске таксе за захтев и пресуду у износу од по 5.000,00 динара, са законском затезном каматом од правноснажности одлуке до исплате у року од 15 дана под претњом извршења.

Противна странка у одговору на захтев наводи да у свему остаје при наводима из одговора на тужбу и предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, тужени орган је правилно поступио када је у поступку спроведеном без повреда правила поступка, утврдио да тужиља не испуњава услове у погледу одредбе члана 6. став 1. тачка 2) Закона о судским вештацима, јер нема најмање пет година радног искуства на пословима графоскопије, за коју се пријавила и за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Управни суд. По оцени суда, правилан је закључак туженог органа да се из приложених доказа јасно може утврдити да је тужиља радно искуство на пословима графоскопије почела стицати септембра 2013. године, тако да до истека јавног конкурса 2014. године није имала најмање пет година радног искуства на пословима графоскопије у смислу одредбе члана 6. став 1. тачка 2) наведеног закона.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о судским вештацима ("Службени гласник РС" број 44/2010) је прописано да физичко лице може бити именовано за вештака ако поред општих услова за рад у државним органима прописаних законом испуњава и следеће посебне услове: 1) да има одговарајуће стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама, за одређену област вештачења; 2) да има најмање пет година радног искуства у струци; 3) да поседује стручно знање и практична искуства у одређеној области вештачења; 4) да је достојан за обављање послова вештачења.

Оцењујући законитост побијане пресуде са становишта правилне примене материјалног права, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева, које

је подносиатељка истицала и у тужби, да су тужени орган у оспореном решењу и Управни суд у побијаној пресуди погрешно применили одредбу члана 6. став 1. тачка 2) Закона о судским вештацима налазећи да тужила не испуњава услов предвиђен том одредбом, јер нема пет година радног искуства на пословима графоскопије. Међутим, одредбом члана 6. став 1. тачка 2) Закона о судским вештацима је као посебан услов за именовање вештака прописано пет година искуства у струци, а не на пословима из области вештачења за чије обављање се кандидат пријављује. Под појмом "струка" у смислу наведене одредбе закона треба подразумевати занимање за које је неко оспособљен и којим се бави на трајнији начин. Поседовање стручног знања и практичног искуства у области вештачења су као услови прописани одредбом члана 6. став 1. тачка 3) Закона о судским вештацима. За правилно тумачење и примену наведених одредаба закона, у овој конкретној ситуацији, је посебно требало ценити чињеницу да не постоје одговарајуће студије за област графологије односно графоскопије, што тужени у одговору на тужбу и не спори, тако да су у Регистар судских вештака из области графоскопије уписана лица различитих струка (нпр. правници, хемичари итд). Стога је тужени орган требао да испита да ли кандидат, овде подносиатељка захтева, испуњава услове прописане чланом 6. став 1. тач. 2) и 3) Закона о судским вештацима – најмање пет година рада у струци као професор енглеског језика и поседовање стручног знања и практичног искуства у области графоскопије, као специјализованој области вештачења за коју је поднела пријаву.

Имајући у виду изложено, разлози образложења побијане пресуде и решење туженог органа се не могу прихватити као правилни и на закону засновани, па је Врховни касациони суд одлучио као у диспозитиву на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио управном органу, који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

Одлука о трошковима управног спора донета је применом одредаба чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и сходном применом одредаба члана 150, члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 87/18) на коју упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима. Подносиатељки захтева су досуђени тражени и опредељени трошкови управног спора, и то: за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара, таксу за пресуду Управног суда у износу од 980,00 динара, таксу за захтев за преиспитивање судске одлуке у износу од 980,00 динара и таксу за пресуду Врховног касационог суда у износу од 980,00 динара у складу са тарифним бројевима 28 и 29. Таксене тарифе Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" бр. 28/94... 95/18) и трошкови за састав захтева у опредељеном износу од 20.000,00 динара, сагласно тарифном броју 43. став 1. и 45. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 121/12), а што укупно износи 23.330,00 динара, све са законском затезном каматом досуђеном у складу са чланом 277. став 1. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78... 57/89 и "Службени лист СРЈ" бр. 31/93... 44/99).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 17.10.2019. године, Узп 293/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић